

Р Е Ш Е Н И Е

№ 33

гр.Перник, 13.03.2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на четиринадесети февруари две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 7/2013 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на **А.Г.Л. *****, срещу решение № 7 от 05.12.2012 г. на Комисията по чл. 9, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за управление и разпореждане с общински жилища /НУРУРОЖ/. С оспореното решение на жалбоподателката е отказано да бъде включена в картотеката на нуждаещите се от жилище.

С жалбата се иска отмяна на решението, както и да бъде върната преписката на административния орган за ново произнасяне. Съображенията са, че административният орган отново е допуснал съществени нарушения на административно производствените правила и не е изяснил фактическата обстановка, което е довело до незаконосъобразност на обжалвания акт. Поддържа се и твърдение, че не са изпълнени указанията дадени на общината със решение №98 от 08.08.2012 г., постановено по адм.д.№139 по описа на съда за 2012 г.

Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът по жалбата – Председателят на Комисията по чл. 9, ал. 1 от НУРУРОЖ при Община Перник, чрез своя процесуален представител, поддържа твърдение, че издаденият административен акт е подробно мотивиран, правилен, законосъобразен и като такъв следва да бъде потвърден. Подробни съображения са изложени в писмено становище, приложено по делото.

Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал.1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е допустима, подадена в срок и от надлежна страна, разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

С атакуваното решение № 7/05.12.2012 г. на Председателя на комисията по чл.9, ал.1 от НУРУРОЖ, е отказано на жалбоподателката да бъде включена в картотеката на нуждаещите се от жилище. Мотивите изложени от комисията по жилищно настаняване са, че при извършената проверка, съпругът на жалбоподателката – **В. Л.***** притежава 1/2 идеална част от недвижим имот в гр. Перник, ул. „***, бл. 16, вх. А, ап. 13.

От представената и приета по делото административна преписка е видно, че с молба вх.№12/ЖН-83 от 04.04.2012 г. А.Л. е поискала да ѝ бъде предоставено под наем

общинско жилище.

Произнасянето на административния орган е второ по тази молба, тъй като със решение №98/08.08.2012 г., постановено по адм.д.№139/2012 г. по описа на АС-Перник, е отменен отказа за картотекиране на А.Л.*** и са дадени указания за повторното разглеждане на молбата.

Според приложен в административната преписка протокол №5/05.12.2012 г., основанията за отказ, е че „съпругът на А.Л. ***– В. Л.*** притежава недвижим имот в гр. Перник, ул. ***, бл. 16, вх. А, ап. 13. Съгласно чл. 11, ал. 2, т. 2 от НУРУРОЖ, право да кандидатстват за настаняване в общинско жилище под наем имат гражданите и техните семейства, които не притежават жилище, вила или идеална част от такива имоти, годни за постоянно обитаване”.

Това са обстоятелствата мотивирали административния орган да приеме решение, с което е отказано на жалбоподателката и нейното семейство да бъдат включени в картотеката на лицата нуждаещи се от общинско жилище.

Съгласно разпоредбата на чл.146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА, на така посочените основания, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия.

За да кандидатства едно лице за картотекиране и установяване на степен на жилищна нужда, то следва същото да отговаря на изискванията на закона. Тези изисквания са предвидени в Закона за общинската собственост и приетата с решение № 234 от 03.02.2005г. на общински съвет Перник-Наредба по чл. 45а от ЗОС за условията и реда за управление и разпореждане с общински жилища. Съгласно чл. 9, ал. 1 от наредбата Кмета на общината назначава със заповед общинска комисия за картотекиране на нуждаещите се от жилища граждани. По делото е представена заповед № 1942 от 30.11.2012 г., с която Кмета е назначил комисия за картотекиране и е определил поименния ѝ състав. С оглед на това оспорваното решение, взето по протокол № 5 от 05.12.2012г. на така назначената комисия е издадено от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия и е подписано от всички членове на комисията. Налице е валидно издаден индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и същият има всички задължителни реквизити по чл. 59 от АПК. Акта е мотивиран, посочени са фактически и правни основания послужили за издаването му и същите кореспондират с безспорно установената фактическа обстановка.

Съгласно чл. 45а от Закона за общинската собственост, условията и редът за установяване на жилищни нужди и за настаняване под наем в общински жилища се определят с наредба на общинския съвет, в която се регламентират съответните условия и ред на настаняване. По делото е приложена Наредбата. Право да кандидатстват за настаняване в общинско жилище под наем имат граждани и техните семейства, които отговарят на кумулативно дадени условия, сред които изисквания по чл. 11, ал. 2, т. 2 от НУРУРОЖ е да не притежават жилище, вила или идеална част от такива имоти, годни за постоянно обитаване.

От приложените по делото доказателства се установява, че жалбоподателката заедно със семейството си обитава жилище със площ от 54,04 кв м., който е собственост на съпруга ѝ В. Л.*** и неговата майка Х. Т.***. При това положение въпреки, че се касае за идеална част от имот налице е едно от кумулативно предвидените основания в чл. 11, ал. 2, т. 2 от Наредбата, при наличието, на което административния орган следва да постанови отказ за включване в картотека за

настаняване в общинско жилище за отдаване под наем. На основание чл. 15, ал. 5 от наредбата е постановен такъв отказ.

Решаващият състав отчита обстоятелството, че жилищна площ 54 кв.м за шестчленно семейство е крайно недостатъчна, но това съображение е ирелевантно за поставения за разглеждане правен спор и има значение само в чисто човешки и житейски план. Тези констатации не променят установената фактическа обстановка и констатираното наличие на собственост, което е пречка за картотекиране.

При извършената служебна проверка на основание чл. 168 ал. 1 от АПК на решение № 7 от 05.12.2012г., взето по протокол № 5 от същата дата на Комисията по чл. 9, ал. 1 от НУРОРЖ, съдът намира, че е постановено в установената форма, от компетентен орган, при спазване на административно производствените правила и е съобразено с материално правните разпоредби, с оглед на което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното Административен съд Перник на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А.Г.Л.,*** срещу решение № 7 от 05.12.2012г. на Комисията по чл. 9, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за управление и разпореждане с общински жилища /НУРУРОЖ/.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ:/п/